

i l'àrea d'ús públic, ens vàrem marcar al seu moment.

Aquests darrers anys, mitjançant les agendes d'activitats periòdiques que es fan al Parc, s'han organitzat activitats que cobreixen un ampli ventall d'ofertes per a tots els gustos i nivells: tallers, xerrades, cursos de formació, passejades, activitats de sons i observació, amb una gamma de temes ben distints relacionats amb s'Albufera, com jornades sobre la gestió del bestiar, passejades històriques i etnològiques, gestió, seguiment i qualitat de les aigües, sobre tortugues, insectes, líquens, orquídiades, espècies al·lòctones, bolets, papallones, rata-pinyades, limícoles, agrons, anàtides, rapinyaires, espècies concretes en perill com l'hortolà de canyar, etc. La llista és molt extensa.

El perfil dels participants en aquestes activitats, és molt divers, però tots tenen en comú inquietud per conèixer i adquirir una base que els permeti continuar aprenent pel seu compte. Són persones que sovint exerceixen professions que no tenen res a veure amb la natura, i si amb oficines i despatxos, però que dediquen el seu temps lliure a relaxar-se i gaudir del medi ambient; són famílies amb infants que volen inculcar aquesta estimació als més petits; són aficionats que volen saber més, estudiants... Són, en definitiva, persones del carrer que decideixen aprofitar aquesta gran oferta per augmentar els coneixements d'acord amb les seves inquietuds.

L'oferta d'altres espais naturals també és abundant i variada, quan fins fa poc era pràcticament inexistent. Ara és molt extensa a tot arreu i es veu perfectament que era una mancança pendent de cobrir: les places que s'ofereixen queden plenes ben aviat!

També vull recordar que som molts. Les persones que sortim al camp formem ja un grup nombrós, i hem de tenir molt present la fragilitat de la natura.

BIEL PERELLÓ

El primer de tots els objectius és la conservació, i hem de prendre consciència que la pressió humana sobre el medi natural provoca un impacte, perfectament minimitzat amb una mica de cura i de sentit comú. Vull tornar a fer referència al codi ètic del fotògraf de natura, que hauria de ser aplicable a qualsevol persona que surti a gaudir-ne. En el fons, són consells simples i bàsics que sempre hem de tenir molt presents i que fan possible l'equilibri entre la seva conservació i l'ús lúdic.

Tampoc em vull oblidar de les persones que han fet camí durant molts anys i amb la seva tasca, de vegades poc valorada, han contribuït a l'existència d'aquest ampli ventall de coneixement que ara és al nostre abast.

Des d'aquí els vull traslladar la meua admiració, retre'ls un humil homenatge i donar-los les gràcies: varen obrir el camí i no disposaven dels mitjans que tenim avui, però les ganes, la motivació, la il·lusió i la imaginació han estat les seves eines de feina per suplir mancances... i vet aquí els resultats, que nosaltres, les persones del carrer, podem aprofitar i fins i tot aportar-hi les nostres experiències.

Són nous temps i n'hem de ser participants. El saber surt al carrer i ens convida a aprofitar-lo. Comença un nou concepte de naturalisme, que frueix de l'evolució de la nostra societat i de la creixent preocupació pel nostre entorn.

Tornem-nos a connectar a la natura, prenent consciència que en formem part i que, sense ella, no existiríem. Ara ja no val la dificultat per obtenir informació com a argument. Tenim recursos al nostre abast amb un clic al ratolí del nostre ordinador.

Moltes entitats, associacions i l'administració fan feina i organitzen trobades i activitats. Molta oferta és gratuïta.

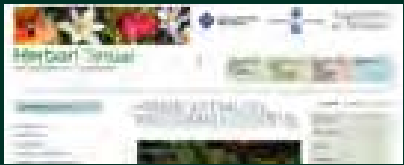
Què més volem? •

Alguns recursos a l'abast

www.webverd.com: Recursos mediambientals relacionats amb les Illes Balears: espais naturals, legislació, informació i educació ambiental, ecologia-me,

www.herbarivirtual.uib.es: Col·lecció d'imatges i fitxes explicatives de les plantes de les Illes Balears. Recerca per noms populars, científics i per clau dicotòmica.

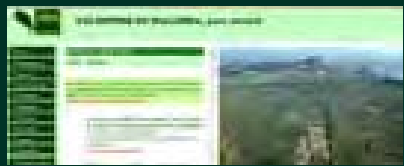
www.afonib.org: AFONIB - Associació de Fotògrafs de Natura de les Illes Balears.

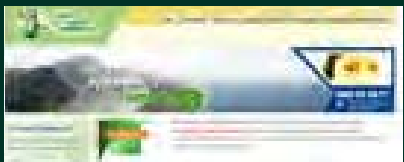
www.gobmallorca.com: Entrau a la plana web del GOB i podreu accedir al FòrumAus, FòrumFauna i FòrumPlantes.

www.mallorcaweb.net/salbufera: Plana web no oficial de gran interès per la informació i recursos ambientals que ens aporta sobre diferents temes del PN de s'Albufera: biodiversitat, educació, ciència, història i gestió.

pia.caib.es/user/index.ct.html: PIA – punt d'informació ambiental del Govern (Conselleria de Medi Ambient).

Un racó per descobrir

La Marina de Llucmajor

Per Jaume Llinàs

Encara que tota la zona costanera del terme de Llucmajor, a Mallorca, es pot considerar com *la Marina*, sols parlaré del redol que hi ha entre el Cap de Regana i el Cap Blanc.

Dins s'Arenal, podem agafar la carretera militar i, després de passar per una zona fortament urbanitzada, arribarem al Cap de Regana. A partir d'aquest indret la presència humana es va reduint. Encara trobam finques amb sementers de cereals i tanques d'ametllers. A poc a poc, entrem dins una gran garriga baixa mesclada amb alguns pinars.

Els versos de Maria Antònia Salvà, poetessa llucmajorera, que va passar la infantesa a l'Allapassa, dins plena Marina, descriuen força bé la percepció d'un espai tan singular:

**"Quina amplària de món! No es veu la fi...
Garriga, pedregars... garriga rasa
per on campen la llebre i el coní.
Mates i revellar... Qualque claper,
qualque sola decrepita sivina
on s'aturen el corb i l'esparver."**

A la Marina, les parets verticals dels espadats amaguen espècies particulars tant de plantes com d'animals. Tot plegat conforma un ecosistema d'un alt valor naturalístic. Els penya-segats són el lloc més adient perquè hi criïn els corbs marins (*Phalacrocorax aristotelis*), les gavines (*Larus michahellis*) i els falcons (*Falco peregrinus*). Als pinars més propers a la costa hi trobarem un bon grapat de petits ocells: trencapinyons (*Loxia curvirostra*), verderols (*Carduelis chloris*), gafarrons (*Serinus serinus*), ropits (*Erithacus rubecula*) i busquerets, entre d'altres. D'una mida una mica més gran, els tords (*Turdus philomelos*), mèl·leres (*Turdus merula*), puputs (*Upupa epops*). Les perdius (*Alectoris rufa*), les tórteres (*Streptopelia turtur*) i els

Tortuga mediterrània, *Testudo hermanni*

tudons (*Columba palumbus*) són encara més grossos i així són els més castigats pels caçadors de la contrada.

Si la primavera és generosa i ens regala pluges abundants podem trobar basses naturals que es formen dins la roca, a causa de la planúria del terreny. Aquestes basses són un autèntic oasi per a totes les espècies de la Marina. Però si l'aigua és necessària per a totes les espècies, per al calàpet (*Pseudepidalea balearica*) és imprescindible. Els primers mesos de l'any, les basses s'omplen de calàpets que s'aparellen i deixen la posta en un lloc segur; dins l'aigua, un embull de "fideus" amb unes bolletes negres asseguren la nova generació de calàpets.

La serp de garriga (*Macropododon cucullatus*) i la tortuga mediterrània (*Testudo hermanni*) també campen molt bé dins la garriga baixa. Els mamífers més comuns són el conill, la llebre i l'erioç. Genetes i mostels no fa molts d'anys que penjaven morts d'alguna corda dins les Garrigues de la Marina, ja que el que no és podia menjar era "salvatgina" i sols servia per matar. Absurds trofeus de temps passats.

La primavera també esclata poderosa, sobretot si hem tengut un any plujós. Orquídiades de diverses espècies, algunes plantes endèmiques com la rapa mosquera o el curiós *Helianthemum caput-felis* (amb les petites poncelles que semblen el cap d'un moixet) fan de la Marina un lloc interessant per gaudir de la flora.

Crec que cal un esforç important per part de tots per conservar el més verge possible aquest indret únic dins Mallorca. Una bona part de la Marina de Llucmajor ja s'ha perdut per sempre. Cal respectar i estimar el que ens queda. Tenim la responsabilitat davant les generacions futures. •

Espadats de la Marina

Gavina, *Larus michahellis*, alimentant un poll

Borinot, *Ophrys balearica*